

Φύλλο περιλήψεων (βιβλιογραφικές αναγραφές)

Οι λέξεις- κλειδιά είναι ελεύθεροι όροι. Αυτό το φύλλο περιλήψεων μπορεί να αναπαραχθεί χωρίς περιορισμούς

Βαλασάκη Μ. Κ., Φώτης, Γ. Ν., (Παν. Θεσσαλίας, Πολ. Σχ., Τμ. Μηχ. Χωροταξίας Πολεοδομίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης, Βόλος)

Μεθοδολογικό Πλαίσιο Ποσοτικοποίησης της Περιφερειακής Ανομοιογένειας: Εφαρμογή στις Εκλογικές Περιφέρειες της Ελλάδας

Τεχν. Χρον., Επιστ. Έκδ. Τ.Ε.Ε., ΙΙ, Ιαν.-Δεκ. 2005, τ. 25, τεύχ. 1-2, σ. 9-26, πίν., χάρ., 10 βιβλ. αναφ.

Μια σημαντική παράμετρος, που θεωρείται ικανή να επηρεάσει και ίσως να κατευθύνει το εκλογικό αποτέλεσμα, είναι η οριοθέτηση και η γεωγραφική κατανομή των εκλογικών περιφερειών. Λαμβάνοντας υπόψη τη σημαντικότητα της εσωτερικής δομής των περιφερειών, η παρούσα εργασία αποσκοπεί στον προσδιορισμό και την ανάλυση των επιμέρους χαρακτηριστικών και ιδιαιτεροτήτων τους. Η αξιοποίηση συγκεκριμένων ποσοτικών μεθόδων και αναλυτικών τεχνικών επιτρέπει τον προσδιορισμό χωρικών προτύπων σε επίπεδο επικράτειας, αλλά και εκλογικής περιφέρειας. Η προτεινόμενη μεθοδολογική προσέγγιση αποτελεί μια εναλλακτική αντιμετώπιση του προβλήματος, αναδεικνύει σημαντικές παραμέτρους, οι οποίες δεν είναι εκ πρώτης όψεως ορατές και μπορεί κατά συνέπεια να συμβάλει σε αποτελεσματικότερες στρατηγικές επίλυσής του.

(Συγγραφέας)

Λ-Κ: Δομή Περιφερειών, Εκλογικά Αποτελέσματα, Πολυμεταβλητές Αναλύσεις, Περιφερειακή Ανάλυση.

Ρουμπιέν, Δ.

Η Διασπορά των Δημόσιων Κτιρίων ως Παράγοντας Αστικής Ανάπτυξης. Το Παράδειγμα της Οθωνικής Αθήνας

Τεχν. Χρον., Επιστ. Έκδ. Τ.Ε.Ε., ΙΙ, Ιαν.-Δεκ. 2005, τ. 25, τεύχ. 1-2, σ. 27-36, εικ., 18 βιβλ. αναφ.

Η ανάπτυξη της Αθήνας μετά το 1834 επηρεάστηκε άμεσα από τη χωροθέτηση των δημόσιων κτιρίων και κυρίως των Ανακτόρων. Από τη στιγμή που αυτά τοποθετήθηκαν έκκεντρα σε σχέση με την παλιά πόλη, επήλθε μία συνολική ανισομερής κατανομή όλων των δημόσιων κτιρίων, με αρνητικές επιπτώσεις στην ισόρροπη ανάπτυξη της νέας πόλης. Γι' αυτό έγιναν προσπάθειες, όχι ιδιαίτερα επιτυχείς, για διασπορά των δημόσιων κτιρίων, ώστε να επέλθει κάποια ισόρροπία. Εκτός αυτού, η πολεοδομική εξέλιξη της Αθήνας επηρεάστηκε και από την οριοθέτηση του αστικού ιστού μέσω των δημόσιων κτιρίων. Τέλος, η χωροθέτησή τους φαίνεται ότι καθόρισε και τους χώρους όπου διαδραματιζόνταν τα γεγονότα της αθηναϊκής κοινωνικής ζωής.

(Συγγραφέας)

Λ-Κ: Σχέδιο Αθήνας, Ανάκτορα Αθήνας, Δημόσια Κτίρια, Κοινωνική Διαίρεση του Χώρου.

Οικονόμου, Α.

Η Παράκτια Ζώνη του Δέλτα Πηνειού Ποταμού: Ανάπτυξη και Προστασία Περιβάλλοντος

Τεχν. Χρον., Επιστ. Έκδ. Τ.Ε.Ε., ΙΙ, Ιαν.-Δεκ. 2005, τ. 25, τεύχ. 1-2, σ. 37-47, γραφ., πίν., 28 βιβλ. αναφ.

Ο Πηνειός ποταμός εκτείνεται και διατρέχει ένα σημαντικό τμήμα της κεντρικής Ελλάδας. Πηγάζει από τις νότιες περιοχές της οροσειράς της Πίνδου, και διασχίζει τη Θεσσαλική πεδιάδα για να εκβάλει στο Αιγαίο Πέλαγος κοντά στη μυθική περιοχή του Κάτω Ολύμπου. Στις εκβολές σχηματίζεται το "Δέλτα Πηνειού" με άνοιγμα 13ών χιλιομέτρων περίπου στο θαλάσσιο μέτωπο.

Η περιοχή των εκβολών του ποταμού (Δέλτα) συγκεντρώνει όλα τα φυσικό - βιολογικά χαρακτηριστικά, ώστε να περιλαμβάνεται στις περιοχές προστασίας των διεθνών συμβάσεων της Βέρνης, της Βόννης, της Βαρκελώνης και της Ουάσιγκτον (CITES). Η περιοχή έχει χαρακτηριστεί ως βιότοπος CORINE (1998) και ως περιοχή 'ειδικής προστασίας' βάσει της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ και έχει συμπεριληφθεί στην επιστημονική λίστα αξιολόγησης του δικτύου βιοτόπων της Οδηγίας 92/43 ΕΟΚ (NATURA 2000) και σύμφωνα με την αξιολόγηση της μπορεί να συμπεριληφθεί στο δίκτυο 'Περιοχών Κοινοτικού Ενδιαφέροντος' (S.C.I.)

Στόχος της παρούσας εργασίας είναι: η εκτίμηση της συμβατότητας των σημερινών οικιστικών δραστηριοτήτων με τους απαιτούμενους όρους προστασίας του ευαίσθητου παράκτιου χώρου της περιοχής και η διερεύνηση των τρόπων αντιμετώπισης των ασυμβίβαστων ανθρώπινων δραστηριοτήτων σε σχέση με την προστασία των φυσικών πόρων.

Η περιοχή έρευνας αφορά στις δομημένες περιοχές (Μεσάγγαλα, Στρίντζος, Ομόλιο, Στόμιο, Παλαιόπυργος) που βρίσκονται στην περιοχή του Δέλτα Ποταμού και οι οποίες σήμερα εντάσσονται στα διοικητικά όρια των δύο Δήμων του Κάτω Ολύμπου και του Δήμου Ευρυμενών.

(Συγγραφέας)

Λ-Κ: Πηνειός, Παράκτιος Χώρος, Προστατευόμενες Περιοχές, Ποτάμια Οικοσυστήματα, Φορείς.

Γραικούσης, Γ., Φώτης, Γ. Ν., (Παν. Θεσσαλίας, Πολ. Σχ., Τμ. Μηχ. Χωροταξίας Πολεοδομίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης, Βόλος)

Χωροθέτηση Πυροσβεστικών Οχημάτων στο Δ. Αθηναίων με Χρήση Γεωγραφικών Συστημάτων Πληροφοριών και Μεθόδων Τεχνητής Νοημοσύνης

Τεχν. Χρον., Επιστ. Έκδ. Τ.Ε.Ε., ΙΙ, Ιαν.-Δεκ. 2005, τ. 25, τεύχ. 1-2, σ. 49-60, γραφ., πίν., σχ., χάρ., 16 βιβλ. αναφ.

Τις τελευταίες δεκαετίες, έχουν εντοπισθεί αρκετές αδυναμίες των παραδοσιακών μεθόδων επίλυσης των προβλημάτων χωροθέτησης - κατανομής ιδιαίτερα όσον αφορά στην αρχική λύση του αλγορίθμου, στην επιλογή της αντικειμενικής συνάρτησης αλλά και στη διαχείριση της αβεβαιότητας. Σε αυτό το πλαίσιο, κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1990 προστέθηκε ένα νέο είδος αλγορίθμων που ονομάστηκαν μετα-ευριστικοί και βασίζονται κυρίως σε τεχνικές τεχνητής νοημοσύνης (artificial intelligence). Στη συγκεκριμένη εργασία, αξιοποιούνται οι τεχνικές των νευρωνικών δικτύων και της λογικής της ασάφειας για την πρόβλεψη σημειακών προτύπων ζήτησης σε στοχαστικά προβλήματα χωροθέτησης - κατανομής. Ειδικότερα, το

Φύλλο περιλήψεων (βιβλιογραφικές αναγραφές)

Οι λέξεις- κλειδιά είναι ελεύθεροι όροι. Αυτό το φύλλο περιλήψεων μπορεί να αναπαραχθεί χωρίς περιορισμούς

εκάστοτε χωροθετικό πρόβλημα αντιμετωπίζεται σε τρία επίπεδα, παρέχοντας αντίστοιχες δυνατότητες διαχρονικής ανάλυσης του σημειακού χωρικού προτύπου της ζήτησης, πρόβλεψης της μελλοντικής εξέλιξης του καθώς και βέλτιστης χωροθέτησης κέντρων παροχής υπηρεσιών και κατανομής του προς εξυπηρέτηση πληθυσμού. Η εφαρμογή αφορά στην χωροθέτηση πυροσβεστικών οχημάτων στην Μητροπολιτική περιοχή Αθηνών όπου βάσει διαχρονικών δεδομένων, χωροθετούνται εξωτερικές μονάδες επέμβασης έτσι ώστε να καταλάβουν θέσεις που θα ελαχιστοποιούν τις αποστάσεις από μελλοντικά συμβάντα.

(Συγγραφείς)

Λ-Κ: Υποδείγματα Χωροθέτησης-Κατανομής, Γεωγραφικά Συστήματα Πληροφοριών, Νευρωνικά Δίκτυα, Ασαφής Ταξινόμηση, Τεχνητή Νοημοσύνη.

Τζ. Θεοδωράκη – Πάτση,

Αρχιτεκτονικές Αντιλήψεις: Νοηματικά Συστήματα

Τεχν. Χρον., Επιστ. Έκδ. Τ.Ε.Ε., ΙΙ, Ιαν.-Δεκ. 2005, τ. 25, τεύχ. 1-2, σ. 61-70, γραφ., πίν., σχ., χάρ., 16 βιβλ. αναφ.

Ο χώρος δομείται και εξελίσσεται σύμφωνα με την αντιληπτική ικανότητα του ανθρώπου. Από την αρχαιότητα υφίσταται η αντιπαράθεση δύο συστημάτων οργάνωσης του χώρου, τα οποία εξελίσσονται παράλληλα:

- Οργάνωση ως αποτέλεσμα συστηματικού σχεδιασμού
- Οργάνωση ως αποτέλεσμα φυσικής εξέλιξης.

Οι δύο οργανώσεις (συστηματική/φυσική) παρομοιάζονται με τη διττή νοηματική ανάπτυξη του ανθρώπου σύμφωνα με τη :

- Δυτική αναλυτική σκέψη, που δομήθηκε με τα εκπαιδευτικά συστήματα, τα οποία βασίστηκαν στους αττικούς φιλοσόφους και αργότερα στους σχολαστικούς και οδήγησαν στον ορθολογισμό και την επιστημονική γραμμική νόηση.
- Ανατολική συμπληρωματική και αρμονική σκέψη -κοινή για τους λαούς της Μεσογείου μέχρι τους προσωκρατικούς φιλοσόφους- η οποία οδήγησε στη βιωματική και στην ανθρωπολογική

εξέλιξη.

Η διχοτόμος της νοηματικής αντίληψης του ανθρώπου, περιγράφει μια αέναη αντιπαράθεση μεταξύ δύο μη συμβατών συστημάτων και διατυπώνεται με διάφορους προσδιορισμούς στην αρχιτεκτονική (αστική/αγροτική, παγκόσμια/τοπική, μετα-παγκόσμια/μετα-παραδοσιακή κ.α.) και συνοψίζεται εδώ, σε δύο κατηγορίες:

- Αρχιτεκτονική ορθολογική, αποτέλεσμα της επιστημονικής σκέψης.
- Αρχιτεκτονική ανθρωπολογική, αποτέλεσμα εξέλιξης ιδιαίτερων βιωματικών χαρακτηριστικών κοινωνικών ομάδων.

Τη νεότερη και σύγχρονη εποχή η διχοτόμος ακολούθησε τη διαφοροποίηση μεταξύ των οικιστικών δομών υψηλής και χαμηλής πυκνότητας πληθυσμού σε δύο επίπεδα αναφοράς:

- Στο επίπεδο των δύο διαστάσεων (διαχείριση γης), ο ορθολογισμός διέπει τις συστηματικές διανομές των υψηλών και χαμηλών πυκνοτήτων, ενώ η ανθρωπολογική διάσταση διέπει τις φυσικές διανομές των χαμηλών πυκνοτήτων.
- Στο επίπεδο των τριών διαστάσεων (αρχιτεκτονική), οι επιτεύξεις της επιστημονικής σκέψης και της τεχνολογίας διέπουν τις υψηλές πυκνότητες (αστικά κέντρα) ενώ η ανθρωπολογική άποψη, όπως εξελίχθηκε με τα βιώματα και τις ιδιαιτερότητες κάθε τόπου, διέπει τις χαμηλές πυκνότητες (αγροτικός χώρος).

Στην Ελλάδα επαληθεύεται η τελευταία διχοτόμος με ιδιαίτερη έμφαση, την οποία προσδίδει η πολυώροφη “μοντέρνα” αρχιτεκτονική διατύπωση στα αστικά κέντρα σε σχέση με τις μονοκατοικίες του αγροτικού χώρου, στις οποίες γίνεται μάλιστα προσπάθεια με τη διατήρηση παραδοσιακών τοπικών αρχιτεκτονικών στοιχείων να διασωθεί η ιδιαιτερότητα της φυσιογνωμίας κάθε τόπου.

Η διασταύρωση διαφορετικών νοηματικών αντιλήψεων, ιδιαίτερα σήμερα με τη στιγμιαία επικοινωνία και την αληθοφάνεια του δια-δικτύου, αναγκάζει (επιβάλλει) τη συμβίωση των διαφορετικών και ασύμβατων αντιλήψεων, με αποτέλεσμα την παραγωγή υβριδικών αντιλήψεων, οι οποίες εκφράζονται με αποδόμηση των “επιβαλλόμενων” αρχιτεκτονικών στοιχείων (και όχι μόνο) και τελικό αποτέλεσμα χαοτικές καταστάσεις.

(Συγγραφέας)

Λ-Κ: περιβαλλοντική αντίληψη, ετερογενής αρχιτεκτονική, υβριδισμός.